

РЕШЕНИЕ

№ 16761

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12097** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на К. Б. Х., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. П. - САК, пълномощник, срещу решение № 4931 от 11.11.2024 г., постановено по АНД 10591/2023г., 106 - ти състав на СРС, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7127240, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ е наложено на жалбоподателя административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалните и процесуалните правила. Иска се отмяна на Решение № 4931 от 11.11.2024г. по АНД №10591/2023г., 106 - ти състав по описа на Софийско районен съд и постановяване на друго, с което съдът да отмени електронен фиш серия К, № 7127240 като незаконосъобразен и да присъди направените разноски, защото при постановяване на решението си съдът не е взел предвид и не е обсъдил твърденията на жалбоподателя относно собствеността на автомобила, твърдението му, че жалбоподателят не е управлявал автомобила, правото на лицето, подало заявление в КАТ, с което е посочило жалбоподателя като лице, управлявало автомобила. Претендират се направените по делото

разноски.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не е представляван.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не изпраща представител. В писмени бележки, оспорва касационната жалба, като моли въззивното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касатора, в случай на претендирано такова.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа становище, че въззивното решение е правилно.

Административен съд София – град, XXIV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че на

На 06.12.2022 г. в 21:11 ч. в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], при ограничение 50 км/ч за населено място, лек автомобил марка „Шкода“, модел „Стигоу“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движил със скорост от 88 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е търговско дружество „ОББ Интерлийз“ ЕАД, а като негов ползвател е регистрирано търговско дружество „Аква“ ЕООД, представлявано заедно и поотделно от Г. И. Т. и Т. И. П. - управители. Нарушението е установено с техническо средство CORDON M2 с идентификационен № MD1196 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 38 км/ч на разрешената скорост за движение на процесния пътен участък.

На 19.01.2023 г. свидетелят Р. И., в качеството си на упълномощен представител на дружеството-ползвател декларира писмено пред органите на ОПП-СДВР по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, че на посочените време и място превозното средство е било управлявано от жалбоподателя К. Х.. Представила копия от трудов договор с посоченото лице, заповед за неговото прекратяване, както и пътен лист.

За констатираното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на въззивника К. Х. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 400,00 /четиристотин/ лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Изяснява се от изисканата справка от ОПП СДВР, ведно с приложено извлечение от регистъра, че мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение CORDON M2 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № В-46 на 06.07.2018 г. със срок на валидност до 13.06.2027 г. Видно от приобщения по делото протокол от БИМ периодичността на проверките на техническото средство е една година, като последващата такава е извършена 15.03.2023 г.

Видно от изисканата справка от СО, дирекция „Транспортна инфраструктура“, ведно с представена схема за организация на движението, в процесния пътен участък не е бил поставен

пътен знак В 26, който да въвежда различна от нормативно предвидената разрешена скорост за движение в населено място - 50 км/ч.

Съгласно приложената по преписката справка от централна база КАТ собственик на МПС е търговско дружество „ОББ Интерлийз“ ЕАД, а като негов ползвател е регистрирано търговско дружество „Аква“ ЕООД, представлявано заедно и поотделно от Г. И. Т. и Т. И. П. - управители.

Въззивният съд при формиране на вътрешното си убеждение по фактите е взел предвид и подадената на 19.01.2023 г. от св. Р. И., в качеството ѝ на упълномощен представител на дружеството- ползвател писмена декларация пред органите на ОПП СДВР по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, от която се установява, че на посочените време и място превозното средство е било управлявано от жалбоподателя К. Х.. Възраженията на привлеченото към отговорност лице и неговия процесуален представител, че визираната процедура е опорочена, съдът приел за опровергани от приложеното по делото пълномощно, с което е учредена представителна власт спрямо търговеца-ползвател пред всички държавни органи, в т.ч. и тези от структурата на МВР /т. 1 от пълномощното/.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания фиш. СРС е обсъдил подробно възраженията на страната, които отново се въвеждат и с касационната жалба, поради което на основание чл. 221, ал.2 от АПК съставът препраща към мотивите на въззивната инстанция.

Правилно в решението на районния съд се приема, че са налице всички реквизити на електронния фиш по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП.

Съгласно съдържанието на специалната разпоредба на чл.188, ал.1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено МПС, отговаря за извършеното с него нарушение, а в случай, че собственикът не посочи на кого е предоставил МПС, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като видно от ал. 2 - когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Действително от събраните по делото доказателства безспорна се доказва, че към датата на извършване на констатираното нарушение собственик на превозното средство е търговско дружество „ОББ Интерлийз“ ЕАД, а като негов ползвател е регистрирано търговско дружество „Аква“ ЕООД, представлявано заедно и поотделно от Г. И. Т. и Т. И. П. - управители. Свидетелката Р. И., в качеството си на упълномощен представител на юридическото лице-ползвател е упражнила правото по чл. 188, ал. 2 ЗДвП и е декларирала по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, че именно жалбоподателят К. Х. е управлявал моторното превозно средство, в който смисъл са нейните показания и множеството писмени доказателства, поради което и касационната инстанция намира, че правилно жалбоподателят е привлечен към административнонаказателна отговорност.

Нарушението е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал, в т.ч. на разположението на уреда, монтиран в служебен автомобил, тъй като изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес /арг. от чл. 189, ал. 15 ЗДвП/. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика и ползвателя на управляваното МПС, а от попълнената декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП се изяснява и самоличността на неговия конкретен водач. Няма съмнение, че скоростта, с която се е движил автомобилът към

момента на заснемането му е била 88 км/ч при ограничение в конкретния пътен участък от 50 км/ч за населено място, с което е реализиран състав на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, тъй като е налице превишаване с 38 км/ч. Скоростта е фиксирана със система за видеоконтрол, която е одобрена в съответствие с изискванията на Закона за измерванията, от председателя на Българския институт по метрология, вписана е в регистъра за одобрените типове средства за измерване, а нарушението е констатирано с техническо средство, преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка. Що се отнася до толеранса от „3 км/ч”, с който е преизчислена скоростта на движение на засеченото от техническото средство МПС, същият е определен на база режима за работа, регламентиран за процесното техническо средство, обективизиран в протокола за проверка.

Въззивният съд е направил разбор на доказателствата, обсъдил е субективната и обективна страна на деянието, констатирано превишаване на максимално допустимата скорост за движение, правната квалификация и приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Във връзка с така посоченото, настоящата инстанция приема за правилен извода на районния съд, че за това нарушение законосъобразно, именно на касатора, в качеството му на ползвател на заснетия лек автомобил, собственост на ЮЛ, е наложена глоба в размер от 400 лв., съобразно санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XXIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4931 от 11.11.2024 г., постановено по АНД 10591/2023г., 106 - ти състав на СРС.

ОСЪЖДА К. Б. Х., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.